

א אֲנִי זֹבְצֶלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֲמָקִים: ב כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַזּוּזוּזִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּצֹת: ג כְּתַפּוּז בְּעֵצֵי הַיַּעַר כִּן
הַדּוּדֵי בֵּין הַבְּנִים בְּצִלּוֹ זִמְדָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְזֹכְרֵי ד'

זהר שיר השירים

לכאר המכוון שהמלכות היא לכסוף העשר ספירות, או הפירוש שהמלכות שורשה בחכמה שנקרא עומק הכל, כידוע דאבא יסד ברתא, והעמקים היינו חכמה וכינה.

מי הם העמקים, כמו שכתוב "מִמְעַמְקִים קְרָאתִיךָ ה'" (תהלים קל, א), "הַבְּצֶלֶת הַשָּׁרוֹן", "הַבְּצֶלֶת" ממקום שהוא שהשפעת הנחלים יוצא ואינו נפסק לעולם^[1].

פירושים לשושנת העמקים

"שושנת העמקים", שושנה ממקום שהוא שנקרא עומק של הכל, נסתר מכל הצדדים, בוא וראה בתחלה ירוקה כחבצלת שהעלים שלה ירוקים, ואחר כך שושנה אדומה בגונים אחרים, שושנה בששה עלים, שושנה שנשתנית מגון לגון ומחלפת צבעיה^[2] שושנה, בתחלה חבצלת, בשעה שמשתוקקת להזדווג עם המלך נקראת חבצלת, ולאחר שנדבקה בו בהמלך באותן הנשיקות נקראת שושנה, לפי שכתוב "שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים", "שושנת העמקים", שהיא מחלפת צבעיה פעמים לטובה ופעמים לרעה, פעמים לרחמים ופעמים לדין. (זוהר חלק א-רכא.)

חביבות כנסת ישראל

"אֲנִי הַבְּצֶלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֲמָקִים". פתח רבי שמעון ואמר, בוא וראה, כמה חביבה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, שהקדוש ברוך הוא משבח אותה, והיא משבחתו תמיד, וכמה שבחות וזמירות מכינה אליו תמיד להקדוש ברוך הוא, אשרי חלקם של ישראל שנאחזים בו בהגורל של חלק הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב "כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ וְגו'" (דברים לב, ט).

כנסת ישראל משוררת למלך

"אֲנִי הַבְּצֶלֶת הַשָּׁרוֹן", זו כנסת ישראל, העומדת ביופי הדרה בגן העדן, "הַשָּׁרוֹן", שהיא משוררת ומשבחת למלך העליון.

חבצלת השרון

המלכות שיונקת מבינה

דבר אחר "אֲנִי הַבְּצֶלֶת הַשָּׁרוֹן", שחפצה לינוק מהשפעת נחל העמוק מקור הנחלים^[3], כמו שכתוב "הַדָּר הַכְּרָמָל וְהַשָּׁרוֹן" (ישעיהו לה, ב), "שושנת העמקים", העומדת בעומק^[4] של הכל יש

זו זהר

לג. פירוש כי קודם הזדווגותה עם התפארת מראה ירוק דומה יותר לתכלת המורה על דין, ואחר הזדווגותה נעשית אדומה בתערובות גונים אחרים, היינו שהגבורות שבה נמתקות על ידי קבלתה השפע מן התפארת הכוללת ששת הספירות, ומחלפת צבעיה כפי ענין השפע שמקבלת מן ששת הספירות כל כלי גוון מורה על ענין שפע אחרת.

ל. זו השפע הנובעת מן יחוד חכמה וכינה.
לא. יש לכאר המכוון שהמלכות היא לכסוף העשר ספירות, או הפירוש שהמלכות שורשה בחכמה שנקרא עומק הכל, כידוע דאבא יסד ברתא, והעמקים היינו חכמה וכינה.
לב. כאן בודאי הפירוש שהחבצלת דהיינו המלכות נאצלה מן החכמה אשר השפע שלו אינו פוסק לעולם לקיום העולמות.